

Marit Gjelle og Steinar Jakobsen var sjarmerende i duetten «Kysst mæ» som også er med på Byvandrerans sin cd. Alle foto: Edd Meby

● **KABARET**
Hvem: Byvandreran
Hva: "Fra Dampa til Kongstinden (via Reperbanen)"
Hvor: Lofoten Kulturhus
Hvor mange: Ca 350

Rocke-alibiet Rune Hovdan gjorde en god jobb.

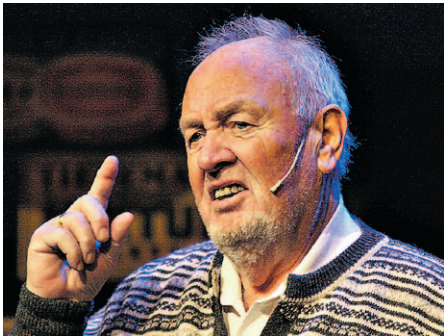
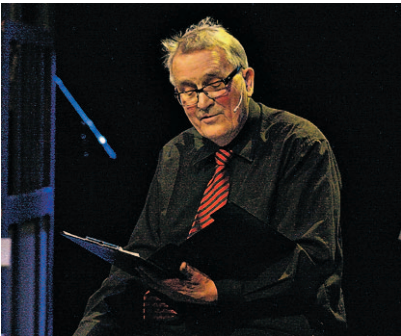
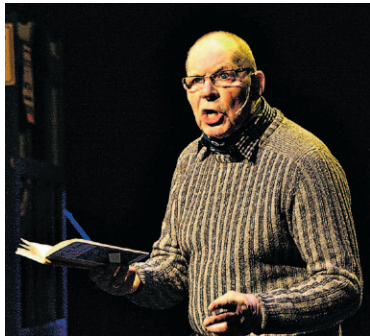
Viggo Berg Johansen prøver seg på en sånn passe begeistret Linda Lillevik.

Jens Holst bak, Grete Jakobsen, Viggo berg Johansen og Tone Kilvær Eilertsen.

Linda Lillevik med rullator og slålåmski leverte kveldens beste nummer.

Fra venstre: Frode Olsen med Vett og Uvett. Randi Bremnes har ennå jazz i blodet. Jens Holst rørte alle med sin fortelling om Krystadgården. Harry Jakobsen dro noen skikkelige røverhistorier.

Etter to omganger på vel 60 minutter klappet publikum Byvandreran frem seks på terningen, tabelltopp, gull og seriemesterskap.

Solid hjemmeseier

FOR Å HOLDE OSS litt lenger i sportsterminologien; Byvandreran har alltid fordel av hjemmebane og medvind i begge omganger, men gjorde seg samtidig fortjent til den jubelen som kom fra salen. Et tettepakket, variert og langt program ga folket valuta for pengene. Så kan man kanskje spørre; kan det bli for mye med en over to timer lang hyllest til Svolvær? Nei. Kanskje ikke så rart når salen består av svolværinger. Det vil si; jeg satt ved siden av et hyggelig par fra Ballstad, og de hadde en kjempekveld, de også.

FOR BYVANDRERAN var dette kabaret nummer fire. Og det ble den beste. For, så pussig som den kan høres ut med en kabaretgjeng som ikke har vært i aksjon siden 2004, så blir de altså bedre og bedre på scenen, disse 60-, 70- og 80-åringene. Noen blir bedre til å

syngende, noen blir sikrere på scenen, noen prøver seg på nye ting, og denne gangen var variasjonen så stor at det ble plass til høydepunkter for alle: For noen ble det kanskje Jens Holst sin rørende hyllest til sitt barndomshjem. Andre kan peke på Steinar Jakobsens og Harry Jakobsens fortellerglede. Noen mimret fornøyd til Rune Hovdan og hans låter fra 60-tallet. Og noen satte kanskje mest pris på Marit Gjelles mimikk og sikre sang.

FOR ET NØYTRALT PUBLIKUM ville nok Linda Lilleviks alpin-monolog fått flest stemmer som kabaretens beste nummer. Lillevik hadde funnet frem sin gamle dame fra det prisbelønte nummeret "Langtidsplanlegging", og sendt henne på slålåmkurs hos Jens Holst. Et nydelig nummer, profesjonelt fremført, som med elegant alpin-humor kjørte

slålåm mellom åpenbare humorfeller. En kostelig tekst som inkluderte både staven, tuppen og det du har mellom lårene (når du tar skiheisen) – uten at det ble plumpt.

KABARETEN startet 19.00 og var ferdig 21.40. Det er lenge, men så bør man vel ikke betrakte dette med vanlig målestokk. Byvandreran har byen i sitt hjerte. De inviterer publikum til en kombinert historietime og kjærlighetsakt, og da skal man erfaringsmessig ikke ha det for travelt. Det er fint at kabareten sånn sett stikker seg ut. Det gir den et særpreg. Det blir litt "slow-show", og det kler denne gjengen. Dessuten; tempoet er høyt nok, skiftene går kjapt og numrene er ikke påtrengende lange. Men når det er 28 av dem, så tar det nødvendigvis litt tid.

RETT ETTER DENNE imponerende utladning kan det muligens virke litt freidig å snakke om fremtiden, men likevel; hvem skal ta opp arven etter folk Jens Holst og Randi Bremnes? Byvandreran er viktig for Svolvær. Sånn sett er det flott å se at "ungdom" som Marit Gjelle, Hanne Aagaard Nilsen og Linda Lillevik var sterkt tilstede på lørdag, for det er disse – og forhåpentligvis noen flere – jeg håper kan være garantister for flere kabareter. For, som det heter i programmet; "Et sted som slutter å fortelle sine historier, mister sin identitet". Og ennå er det mer å fortelle.

Edd Meby